

Една черна яребица, денъ спи нощъ ходи.

Една одая нѣма нито душка нито прозорецъ, пакъ
пълна съ синигери.

210 Единъ волски язикъ въ трапъ лежи, денъ го поли-
вать нощъ се мжчи да расте.

Единъ бръмбаръ денъ и нощъ бръмчи, та ти убо-
лява пржститѣ.

Едно врѣме единъ човѣкъ като расхождаше видѣ-
единъ старецъ да оре.—Рѣкълъ му добро утро,
какъ си съ трийсетъ и два,—останаха тукъ тамъ.
— Какъ си съ далечнитѣ? — Захванахъ да на-
ближаватъ, — Какъ си съ двата? — Захванахъ
на четири. — Ами да ти иратиѣ една патка мо-
жешъ ли ѹкъ ускуба? — Краката ѹ биле събличамъ.
Отговорете за другото, когато патката е билъ ве-
зиря.

Едно става друго лѣга.

Една мома съ червени мингуши окичена.

Едно момче съ бѣла брада, съ девять ризи облечено.

Единъ момъкъ денъ и нощъ ходи да се потърсва,
по едно врѣме се чува.

Една мома денъ и нощъ влече съ черни вежди.

Една мома нощъ бѣла, денъ червена.

Единъ комаръ денъ и нощъ бръмчи, пакъ се не чува.

220 Една майка съ хиляда дѣтца.

Единъ да ми каже на хиляда го казвамъ. Уши нѣ-
мамъ да го чуј, нито язикъ да го кажа, пакъ
го съ години помнїж. Ако ще високо му го каз-
вамъ, ако ще ниско азъ му пошушишовамъ.

Едно малко момче каквото рѣче всичкитѣ хора го вѣр-
ватъ.

Една воденица съ дванадесетъ хромела, денъ и но-
щъ мели не се спира пакъ за пара брашно не смила.

Една кокошка съ дрѣбни пилета ходи по дръветѣ,
дръветѣ се чупижтѣ, пакъ тѣ не падатѣ.